

FAN TA SIA

CONCERTANTE

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού & Αθλητισμού
Η Κ.Ο.Θ. επικερχέγεται και εποπτεύεται
από το ΥΠ.Π.Ο.Α.

Διευθύντρια Κ.Ο.Θ.
Ζωή Τσόκανου
Αν. Διοικητική Διευθύντρια
Χρυσή Γκαρίπη

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.) της Κ.Ο.Θ.

Πρόεδρος
Ούβε Μάτσκε
Αντιπρόεδρος
Δημήτριος Χανδράκης

Μέλη
Ελευθερία Παπαδημητρίου
Χαράλαμπος Χειμαριός
Μιχαήλ Νηστικάκης

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Μαρία Νιμπί (Γραμματεία), Μίνα Παπακωνσταντίνου (Συνεργάτιδα Διεύθυνσης),
Φίλιππος Χατζησίμου (Υλοποίηση Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού),
Νίκος Κυριακού (Υπεύθυνος Επικοινωνίας), Μανώλης Αδάμος, Έφη Τερζή (Λογιστήριο),
Θεοδώρα Καραμανίδου (Μουσική βιβλιοθήκη-αρχείο), Όλγα Αϊλαρούδη (Γραμματεία),
Έλενα Παράσχου (Ταμείο), Πέτρος Γιάντσης, Γιώργος Νιμπίς (Φροντιστές),
Νικηφόρος Κάκογλου (Κλητήρας)

Απαγορεύεται η φωτογράφιση και η βιντεοσκόπηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά άνω των 6 ετών

Επιμέλεια εντύπου – κείμενα
Νίκος Κυριακού

Γραφιστική επιμέλεια
pad advertising

Εκτύπωση
ΑΡΙΑ

www.tssso.gr

ΧΟΡΗΓΟΙ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΠΑ **22.02.19**

ΩΡΑ 21:00

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διεύθυνση ορχήστρας

ΥΟΑΝ ΤΑΛΜΙ

Βιολί/Βιόλα

DAVID ALEKSANDER BOGORAD

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ:

ΕΚΤΟΡ ΜΠΕΡΛΙΟΣ (1803-1869)

Εισαγωγή από την όπερα 'Benvenuto Cellini'

10'

ΣΙΜΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣ (1979)

Fantasia concertante για βιόλα και έγχορδα (2014)

11'

ΠΑΜΠΛΟ ΝΤΕ ΣΑΡΑΣΑΤΕ (1844-1908)

Τσιγγάνικες μελωδίες για βιολί και ορχήστρα, έργο 20

9'

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

ΓΙΟΧΑΝΕΣ ΜΠΡΑΜΣ (1833-1897)

Συμφωνία αρ.1 σε ντο ελάσσονα, έργο 68

46'

FANTASIA
CONCERTANTE

HECTOR BERLIOZ (1803-1869)

Εισαγωγή από την όπερα 'Benvenuto Cellini'

Ο Εκτόρ Μπερλιόζ υπήρξε ένας πρωτοπόρος και οραματιστής συνθέτης, που ανέπτυξε με τόλμη ένα ιδιαίτερο συνθετικό ύφος ανοίγοντας νέους δρόμους στο ρομαντισμό με την επαναστατική του γραφή. Η όπερα 'Μπενβενούτο Τσελίνι' γράφτηκε το 1938 και είναι η πρώτη ολοκληρωμένη του μεγάλου Γάλλου συνθέτη. Είναι εμπνευσμένη από τη ζωή και το έργο αυτής της πολύπλευρης καλλιτεχνικής προσωπικότητας της Ιταλικής Αναγέννησης και βασισμένη στα απομνημονεύματά του. Ο κορυφαίος Ιταλός γλύπτης, ζωγράφος και μουσικός (μεταξύ άλλων) περιγράφει εύγλωττα την έντονη ζωή του και την επιθυμία του να δοκιμάσει όσο το δυνατόν περισσότερες απολαύσεις στη ζωή του, κάτι που συγκίνησε ιδιαίτερα τον Μπερλιόζ, ο οποίος ταυτίστηκε με αυτό τον τρόπο ζωής. Η όπερα περιστρέφεται γύρω από τη δημιουργικότητα του καλλιτέχνη και είναι γεμάτη κωμικές καταστάσεις, ενώ δεσπόζει μία αλησμόνητη σκηνή καρναβαλιού. Περιγράφει αρκετά δραματοποιημένες τις περιπέτειες του πρωταγωνιστή, χωρίς να παραμένει πιστή στα απομνημονεύματά του, αλλά προσθέτοντας και αρκετά φανταστικά περιστατικά. Η Εισαγωγή της όπερας είναι ένα μίνι δράμα, που ξεκινά ορμητικά με πνευματώδεις φανφάρες και συνεχίζει με λυρισμό και λαμπρότητα, περιγράφοντας παραστατικά την προσωπικότητα του Φλωρεντιανού ήρωα και την παθιασμένη αγάπη του για την αρραβωνιαστικιά του Τερέζα. Σε αντίθεση με την όπερα που αποτελεί μάλλον τη μεγαλύτερη αποτυχία του συνθέτη, η Εισαγωγή της ενθουσίασε εξαρχής το κοινό και έγινε γρήγορα κορυφαία επιλογή στις ευρωπαϊκές αίθουσες συναυλιών. Αποτελεί σίγουρα παραδοξότητα το γεγονός πως ενώ ο Μπερλιόζ είχε δηλώσει πολλάκις την απέχθειά του για την ιταλική μουσική, μερικά από τα πλέ-

ον γνωστά του έργα ('Ρωμαίος και Ιουλιέτα', 'Ο Χάρολντ στην Ιταλία', 'Μπενβενούτο Τσελίνι') είναι αποτέλεσμα της δεκαπεντάμηνης παραμονής του στην Ιταλία και ενσωματώνουν πλούσια στοιχεία της ιταλικής κουλτούρας.

ΣΙΜΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣ (1979)

Fantasia concertante για βιόλα και έγχορδα (2014)

Το έργο 'Fantasia concertante για βιόλα και έγχορδα (2014)' γράφτηκε το 2014 ως αφιέρωμα για τα 100 χρόνια από την ίδρυση του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, κατόπιν πρωτοβουλίας του Δημοσθένη Φωτιάδη, ο οποίος διηύθυνε και την πρώτη εκτέλεση με την ορχήστρα εφήβων του ωδείου και σολίστ τον Ντέιβιντ Μπόγκοραντ. Το έργο είναι ένας αποχαιρετισμός στην Belle Époque που τελειώνει το έτος 1914, αποτελώντας μία αναφορά στο ρομαντικό κομμάτι για σόλο όργανο και ορχήστρα. Παρόλο που είναι γραμμένο έτσι ώστε να είναι προσβάσιμο από μία φοιτητική ορχήστρα, δεν είναι έργο «ειδικού σκοπού», αλλά απευθύνεται σε κανονικά επαγγελματικά σύνολα και φυσικά είναι ιδιαίτερος απαιτητικό για τον σολίστα.

Σίμος Παπάνας

PABLO DE SARASATE (1844-1908)

Zigeunerweisen, έργο 20

I. Moderato

II. Lento

III. Un poco più lento

IV. Allegro molto vivace

Ο σπουδαίος Ισπανός βιολονίστας Πάμπλο δε Σαρασάτε έγραψε το 1878 το έργο 'Τσιγγάνικες μελωδίες για βιολί και ορχήστρα, έργο 20'. Η εργογραφία του περιλαμβάνει πολλά έργα για σόλο βιολί, εμπνευσμένα κυρίως από λαϊκές ισπανικές μελωδίες. Σε αυτή τη σύνθεση συναντάμε πλήθος όμορφων τσιγγάνικων μελωδιών και ρυθμούς του παραδοσιακού ουγγρικού χορού τσάρντας στο φινάλε. Πρόκειται για το πλέον γνωστό του έργο και μία αγαπημένη επιλογή των βιρτουόζων του οργάνου. Η ξεχωριστή δεξιτεχνική ικανότητα του συνθέτη είναι εμφανής παντού και συνδυάζεται με τον τρόπο που παίζουν οι τσιγγάνοι το βιολί, ενώ επιπρόσθετα διατηρεί και το στοιχείο του αυτοσχεδιασμού, που είναι το κύριο χαρακτηριστικό των τσιγγάνων βιολιστών.

Το έργο είναι γεμάτο πάθος και εκφραστικότητα, ενώ τονίζει και τον οίστρο των χορών των ρομά. Εξελίσσεται σε μία κίνηση, αλλά μπορεί να χωριστεί σε τέσσερα μέρη. Το Moderato είναι μια επιβλητική αργή εισαγωγή με αρχικό πρωταγωνιστή την ορχήστρα, η οποία εμφανίζεται με μεγαλοπρέπεια και έντονη ενέργεια. Όταν το σόλο βιολί παραλαμβάνει την αρχική μελωδία ρίχνει τους τόνους επιστρατεύοντας όλη του την αβρότητα και την εκφραστικότητα. Αυτός ο διάλογος συνεχίζεται μέχρι το Lento, στο οποίο εισέρχονται νέα δεξιτεχνικά ποικίλματα και απαιτητικοί αυτοσχεδιασμοί. Στο Un poco più lento κυριαρχεί μία μελαγχολική μελωδία από το βιολί, ενώ στο Allegro molto vivace το κομμάτι γίνεται εξαιρετικά γρήγορο, πάνω στους ρυθμούς του χορού τσάρντας, ενώ δίνεται η ευκαιρία στο σολίστα να αναπτύξει όλο του το οπλοστάσιο. Ο Σαρασάτε προσφέρει με αυτή τη σύνθεση την ευκαιρία στον ακροατή να απολαύσει ένα όμορφο μπουκέτο τσιγγάνικων μελωδιών, εκμεταλλευόμενος σε επίπεδο τεχνικής πολλές από τις δυνατότητες του βιολιού, σε ένα τελικό αποτέλεσμα που συναρπάζει.

JOHANNES BRAHMS (1833-1897)

Συμφωνία αρ.1 σε ντο ελάσσονα, έργο 68

I. Un poco sostenuto – Allegro - Meno allegro

II. Andante sostenuto

III. Un poco allegretto e grazioso

IV. Adagio – Più andante – Allegro non troppo, ma con brio – Più allegro

Ο τελειομανής Γιοχάνες Μπραμς χρειάστηκε 14 ολόκληρα χρόνια για να συνθέσει την πρώτη συμφωνία του, μη θέλοντας να αφήσει πάνω της κανένα απολύτως ψεγάδι. Υπήρχε βέβαια και η ανασφάλεια του πρωτάρη, που την ενίσχυε το βάρος της σκιάς του Μπετόβεν, του οποίου είχε ήδη αναγορευτεί διάδοχος στις συνειδήσεις όλων, με τη σχετική υποστήριξη του Σούμαν. Ένα ακόμη γεγονός που συνετέλεσε στην καθυστέρηση της ολοκλήρωσης του έργου ήταν η δραματική ένταση του α΄ μέρους, που έθεσε πολύ υψηλά και σχεδόν απροσπέλαστα συνθετικά εμπόδια για τη συνέχεια. Χρειάστηκε η εμπειρία που απέκτησε ο συνθέτης τα επόμενα χρόνια για να υπερπηδήσει αυτά τα εμπόδια, ολοκληρώνοντας τελικά ένα ευφυές αριστούργημα που χαρακτηρίζεται από αβρότητα, μεγαλοπρέπεια και σπάνια ευαισθησία που αγγίζει τη ψυχή, μεταδίδοντας ταυτόχρονα μια δύναμη που συγκλονίζει. Η πρεμιέρα του δόθηκε στην Καρλσρούη το Νοέμβριο του 1876. Η συμφωνία χαιρέτιστηκε ως η δέκατη, μετά τις εννιά του Μπετόβεν, δικαιολογώντας πλήρως το θόρυβο περί διαδοχής. Ο Μπραμς από την πλευρά του αποδέχεται έμπρακτα το ρόλο που του επεφύλαξε η ιστορία, αποτίνοντας φόρο τιμής στον Μπετόβεν με τη δανεισμένη από τον «Ύμνο της Χαράς» μελωδία των εγχόρδων, την οποία χρησιμοποιεί στο φινάλε του έργου, με μία όμως τελειώς διαφορετική μουσική υφή.

Το **πρώτο μέρος** είναι γραμμένο σε μορφή σονάτας. Η δραματική εισαγωγή αυτού του μέρους είναι το τελευταίο κομμάτι του παζλ που τοποθέτησε στο έργο ο δημιουργός του, μετά από τόσα χρόνια δουλειάς. Ήταν χαρακτηριστικό του πνεύματος του Μπραμς να τελειώσει το έργο προσθέτοντας ακόμη περισσότερη δραματική ένταση εκεί ακριβώς που είχε συναντήσει τα μεγαλύτερα εμπόδια, εξαιτίας αυτής. Αμέσως μετά την εισαγωγή ο Μπραμς χαιρετά την Κλάρα Σούμαν με μία μελωδία που χρησιμοποιεί από παλιά για αυτό το σκοπό και την είχε ονομάσει 'άλπικό κέρας' από το ομώνυμο ελβετικό όργανο (alpenhorn), ενώ άλλοι την έχουν πει 'London chimes'. Το κυρίως θέμα ξεπροβάλλει με αγριότητα από τα βιολιά και στη συνέχεια αμφιταλαντεύεται μεταξύ των βιολιών και των ξύλινων πνευστών. Τα υπόλοιπα έγχορδα και τα τύμπανα προσφέρουν ένα ρυθμικό υπόβαθρο που θυμίζει το θέμα της *Μοίρας* από την 'Πέμπτη Συμφωνία' του Μπετόβεν. Μετά την ανάπτυξη των θεμάτων ακολουθεί η ανακεφαλαίωση, με κάπως νεφελώδη τρόπο αρχικά, για να καταλήξουμε σε ένα ειρηνικό τέλος.

Το **δεύτερο μέρος** είναι πολύ πιο ήρεμο από το προηγούμενο. Ξεκινά με τα έγχορδα που υποδέχονται σύντομα στη συντροφιά τους και το φαγκότο. Ενδιαφέροντες διάλογοι εξελίσσονται μεταξύ των διαφόρων ομάδων της ορχήστρας, ενώ ξεχωρίζει ένα σκοτεινό θέμα που αλλάζει χέρια. Η μακαριότητα που απλώθηκε στο τέλος του α' μέρους φτάνει πλέον στο κατακόρυφο μέσα από μαγευτικά σόλι του όμποε και του πρώτου βιολιού, ενώ το κλαρινέτο προσφέρει μία αντίθεση στην όλη μελαγχολική διάθεση. Τα έγχορδα όμως επιμένουν να δυσθυμούν και μόνο η συμμαχία όλων των πνευστών μπορεί να τους αντισταθεί φέρνοντας αισιοδοξία. Η περιπλάνηση καταλήγει σε ένα σόλο του βιολιού που θα πει emphaticά την τελευταία λέξη.

Το **τρίτο μέρος** είναι πιο σύντομο από τα υπόλοιπα. Ξεκινά με μία ήρεμη μελωδία του κλαρινέτου, ενώ ακολουθεί ένα δεύτερο θέμα από όλα τα ξύλινα πνευστά, για να

απαντήσουν τα βιολιά με το πρώτο θέμα. Το φλάουτο, το όμποε και το φαγκότο εισάγουν μία χαρούμενη ποιμενική μελωδία, ενώ προχωράμε μέσα από διάφορες συνθετικές ιδέες του Μπραμς, για να καταλήξουμε σε ένα απαλό καρδιοχτύπι, που ακούγεται όλο και πιο έντονα, ώσπου διακόπτεται απότομα.

Το **φινάλε** φέρνει εντελώς διαφορετικά συναισθήματα, αφού ξεκινά με μία δυσσιώπη εισαγωγή που σκορπά το σκοτάδι της παντού, βαδίζοντας πάνω σε ένα μονότονο μοτίβο των τυμπάνων. Μία αχτίδα αισιοδοξίας ξεπροβάλλει μέσα από την επανεμφάνιση της ευγενικής μελωδίας alpenhorn, η οποία περιγράφει την απεραντοσύνη ενός θεαματικού τοπίου των Άλπεων. Ακολουθεί ο φόρος τιμής στον Μπετόβεν με την αναφορά στην *Ωδή της Χαράς* από την 'Ενάτη Συμφωνία' και μετά την ανάπτυξη και την ανακεφαλαίωση των θεμάτων, απελευθερώνεται όλη η ένταση σε μία εξαιρετικά δραματική 'στιγμή θριάμβου'. Η συμφωνία ολοκληρώνεται με την επονομαζόμενη Amen Cadence, που ονομάστηκε έτσι γιατί αντιστοιχούσε στο 'Αμήν' των εκκλησιαστικών ύμνων της αγγλοαμερικανικής παράδοσης. Κλείνοντας τη συμφωνία του με αυτό τον τρόπο, ο Μπραμς ενισχύει μία τάση των θρησκευτικών υμνωδών της εποχής του να καθιερώσουν αυτό τον παραδοσιακό τρόπο ολοκλήρωσης των εκκλησιαστικών τους ύμνων.

Στο συμφωνικό του ντεμπούτο λοιπόν ο Μπραμς καταφέρνει να συνδυάσει τις παραδοσιακές δομές και τα ιδεώδη του κλασικισμού με το βαθύ συναισθηματισμό και τα πλούσια εκφραστικά μέσα του ρομαντισμού, διαμορφώνοντας ένα προσωπικό ύφος που θα τον καθιέρωνε γρήγορα ανάμεσα στους κορυφαίους.

Νίκος Κυριακού

ΥΟΑΝ ΤΑΛΜΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Ο Υοαν Talmi, κάτοχος του Βραβείου Πρωθυπουργού του Ισραήλ για συνθέτες του 2013, είναι αναγνωρισμένος διεθνώς ως ένας από τους πλέον διακεκριμένους μαέστρους-συνθέτες του Ισραήλ. Είναι Επίτιμος Μαέστρος της Συμφωνικής του Κεμπέκ στον Καναδά και Διευθυντής του τμήματος Διεύθυνσης Ορχήστρας στο Πανεπιστήμιο του Τελ Αβίβ.

Επιπλέον των 13 χρόνων που υπηρέτησε ως Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Συμφωνικής του Κεμπέκ (1988-2011), ο Υοαν Talmi κατείχε τη θέση του Αρχιμουσικού στη Συμφωνική του Αμβούργου (2000-2004), του Μουσικού Διευθυντή στη Συμφωνική του Σαν Ντιέγκο (1989-1996), του Κορυφαίου Προσκεκλημένου Μαέστρου της Φιλαρμονικής του Μονάχου (1979-1980), του Μουσικού Διευθυντή της Φιλαρμονικής του Άρνεμ (1974-1980) και του Μουσικού Διευθυντή της Ισραηλιτικής Ορχήστρας Μουσικής Δωματίου (1984-1988 και 2013-14). Επίσης, ο Talmi υπήρξε εκ των ιδρυτών της New Israeli Opera στο Τελ Αβίβ και την υπηρέτησε ως πρώτος Μουσικός Διευθυντής της μεταξύ 1985-1989.

Η μακρά και εντυπωσιακή καριέρα του Talmi ως μαέστρου εκτείνεται σε διάφορες ηπείρους. Οι Ευρωπαϊκές του συνεργασίες περιλαμβάνουν όλες τις μεγάλες ορχήστρες του Λονδίνου, τη Φιλαρμονική του Βερολίνου, τις Φιλαρμονικές Ορχήστρες της Αγίας Πετρούπολης, του Όσλο, της Βαρσοβίας και του Ισραήλ, την Εθνική Ορχήστρα της Γαλλίας, το Μέγαρο Μουσικής του Άμστερνταμ, την Tonhalle της Ζυρίχης, τη Santa Cecilia στη Ρώμη και έναν μεγάλο αριθμό ραδιοφωνικών ορχηστρών σε Ισραήλ, Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία, Γερμανία, Πολωνία, Ολλανδία, Βέλγιο, Φινλανδία, Σουηδία. Έχει κάνει επίσης πολλές εμφανίσεις στην Ιαπωνία με την Συμφωνική Ορχήστρα ΝΗΚ και τη Νέα Φιλαρμονική Ορχήστρα της Ιαπωνίας. Στη Βόρειο Αμερική έχει εμφανιστεί με τις ορχήστρες του Πίτσμπουργκ, του Ντιτρόιτ, του Χιούστον, του Σαιντ Λούις, του Μόντρεαλ, της Ιντιανάπολης, του Σιάτλ, του Ντάλας και του Βανκούβερ, καθώς επίσης και την Ορχήστρα Μουσικής Δωματίου του Λος Άντζελες, την Ορχήστρα Μουσικής Δωματίου της Νέας Υόρκης, την Καναδική Ορχήστρα του Εθνικού Κέντρου Τεχνών

(Οττάβα) και την Ορχήστρα St. Luke's στο Carnegie Hall.

Οι καλοκαιρινές δραστηριότητες του Yoan Talmi περιλαμβάνουν το Μουσικό Φεστιβάλ του Άσπεν, το Casals Festival στο Πουέρτο Ρίκο, το Φεστιβάλ του Μπέργκεν στη Νορβηγία, το Chautauqua Festival στη Νέα Υόρκη, το Φεστιβάλ του Ελσίνκι, το Mostly Mozart Festival του Χιούστον το Lanaudière Festival του Μόντρεαλ και το Waterloo Festival του Νιου Τζέρσεϋ.

Επίσης, ο Yoan Talmi έχει ηχογραφήσει με σειρά δισκογραφικών εταιριών, όπως Chandos, Decca, EMI, Naxos, Teldec. CBC Records (Τορόντο), Atma and Analekta (Μόντρεαλ). Η ηχογράφησή του της *Ενάτης Συμφωνίας* του Μπρούκνερ με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Όσλο κέρδισε το βραβείο "Grand Prix du Disque" στο Παρίσι. Η ηχογράφηση του κ. Talmi έργων Σαίνπεργκ και Τσαϊκόφσκι με την Israel Chamber Orchestra για την Teldec επιλέχτηκε ως 'Δίσκος του Μήνα' από το γερμανικό περιοδικό Fonop-Forum. Το London Penguin Guide έδωσε στον ίδιο δίσκο την υψηλότερη βαθμολογία. Η πρόσφατη ηχογράφησή του με τίτλο 'French Showpieces' με τη Συμφωνική του Κεμπέκ και τον βιολονίστα James Ehnes, επιλέχτηκε ως 'Δίσκος του Μήνα' από το γαλλικό περιοδικό Repertoire, που το βαθμολόγησε με άριστα. Οι ηχογραφήσεις του με τη Συμφωνική του Σαν Ντιέγκο για τη Naxos αφορούν έναν κύκλο έργων Μπερλιόζ, που περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων τη *Symphonie fantastique*, όλες τις Εισαγωγές, το *Ρωμαίος και Ιουλιέτα*, τον *Χάρολντ στην Ιταλία*, το *Rêverie et Caprice*, αποσπάσματα από τους *Τρώες*, και άλλα πολλά. Έχει ηχογραφήσει επίσης ως πιανίστας, συνοδεύοντας τη φλαουτίστα σύζυγό του, E'ella Talmi.

Παρά το ότι ο Yoan Talmi είναι γνωστός κυρίως ως μαέστρος, πάντα βρίσκει χρόνο για να συνθέσει και να ενορχηστρώσει. Οι συνθέσεις του περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τα έργα 'De Profundis' for choir and orchestra (2011), 'Animi Motus' for orchestra and children's (or

women's) choir (2015), 'Elegy for Strings, Timpani & Accordion' ('Dachau Reflections') (1996), 'Clarinet Quintet (2016), 'Music for Flute & String Orchestra' (1965/2015), 'Suite of Israeli Songs' for Flute & Chamber Orchestra (or Piano), 'Dreams' ('Halomot') for Choir a cappella, 'Three Monologues' for Flute (or Cello) solo, 'Three Humoresques' for Choir a cappella κ.ά.

Γεννημένος στο Ισραήλ ο Yoan Talmi είναι απόφοιτος της Rubin Academy of Music του Τελ Αβίβ και του The Juilliard School της Νέας Υόρκης, όπου πήρε πτυχία και στη σύνθεση και στη διεύθυνση ορχήστρας με υποτροφίες από το Αμερικανο-Ισραηλινό Ίδρυμα Πολιτισμού (AICF). Έχει λάβει το βραβείο Koussevitzky Memorial για διεύθυνση ορχήστρας στο Φεστιβάλ Tanglewood (1969) και στον διαγωνισμό σύνθεσης Rupert στο Λονδίνο (1973).

Τον Ιούλιο του 2008, ο Yoan Talmi έλαβε από το Υπουργείο Πολιτισμού του Ισραήλ το βραβείο 'Frank Pellég', για τα υψηλά του επιτεύγματα όλων αυτών των χρόνων δραστηριοποίησης και τον Αύγουστο του 2008 τιμήθηκε για τη προσφορά του με το Μετάλλιο της πόλης του Κεμπέκ, στους εορτασμούς της επετείου των 400 χρόνων της πόλης. Τον Ιούνιο του 2009 ονομάστηκε «Αξιωματικός του Εθνικού Τάγματος του Κεμπέκ», που αποτελεί την τιμή με την μεγαλύτερη αίγλη στο γαλλόφωνο Καναδά. Τέλος, κατέχει τη θέση του Επίτιμου Διδάκτορα στο Πανεπιστήμιο Λαβάλ του Κεμπέκ.

DAVID ALEKSANDER BOGORAD

ΒΙΟΛΙ/ΒΙΟΛΑ

Ο Δανοαμερικανός βιολονίστας και βιολίστας David Bogorad ξεκίνησε βιολί στο Δανέζικο Ινστιτούτο Suzuki στην Κοπενχάγη και στη συνέχεια μαθήτευσε κοντά στον Odin Rathnam στην Πενσυλβάνια, παρακολουθώντας ταυτόχρονα μαθήματα με τον Kurt Nikkanen στη Νέα Υόρκη και τον Anker Buch στη Δανία.

Σπούδασε βιολί με τον διακεκριμένο καθηγητή Milan Vitek με υποτροφία στο Oberlin Conservatory of Music των Η.Π.Α., όπου απέκτησε Bachelor of Music και συνέχισε στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα Artist Diploma, μελετώντας παράλληλα μπαρόκ βιολί με καθηγήτρια την Marilyn McDonald. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του τιμήθηκε με το βραβείο “Louis and Annette Kaufmann” για τις εξαιρετικές του επιδόσεις.

Οι σπουδές του στη βιόλα ξεκίνησαν με την Karen Ritscher στο Oberlin Conservatory of Music και ολοκληρώθηκαν στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης με την απόκτηση διπλώματος (άριστα παμψηφεί και βραβείο εξαιρετικής ερμηνείας και δεξιότητας).

Ο David Bogorad έχει βραβευτεί στους διαγωνισμούς βιολιού Jacob Gade, Øresund

Solistkonkurrence, National Danish String Competition και Sorantin Competition.

Σε ηλικία 19 ετών έκανε το ντεμπούτο του στο βιολί με την ορχήστρα της Εθνικής Δανέζικης Ραδιοφωνίας, ερμηνεύοντας το κοντσέρτο του Tchaikovsky. Έκτοτε, έχει συμπράξει ως σολίστ με διάφορες ορχήστρες σε Ελλάδα, Γαλλία, Ελβετία, Δανία και Η.Π.Α. και έχει εμφανιστεί σε ατομικά ρεσιτάλ φημισμένων φεστιβάλ μουσικής δωματίου, συμπεριλαμβανομένων των Copenhagen Summer Festival, του Διεθνούς Μουσικού Φεστιβάλ Αίγινας, του Frederiksværk Musikfestival κ.ά.

Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στις Η.Π.Α. εμφανίστηκε στο Kennedy Center της Washington D.C. και ως μέλος του Prima Trio συμμετείχε σε κύκλους συναυλιών, μεταξύ αυτών του Da Camera Society (Los Angeles) και Dumbarton Oaks, κάνοντας περιοδείες στις περισσότερες πολιτείες των Η.Π.Α. Από το 2010 είναι μέλος του “Νέου Ελληνικού Κουαρτέτου” στη βιόλα, καθώς και του δανέζικου συνόλου “Trio Quintillian”.

Αξιοσημείωτη είναι η δισκογραφική του δράση με έργα Toru Takemitsu, Claude Debussy, Δημήτρη Δραγατάκη, Sergio Assad κ.ά., σε συνεργασία με τις εταιρείες Telarc, Ideal Classics, Clear Note.

Επιδίδοντας την εξερεύνηση διαφορετικού ύφους ερμηνειών, παίζει μπαρόκ βιόλα σε διάφορα σύνολα παλαιάς μουσικής στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Διδάσκει βιόλα στο σεμινάριο Danish Strings στη Δανία και από το 2009 κατέχει τη θέση του Β' Κορυφαίου στα Β' βιολιά της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένας από τους σημαντικότερους πολιτιστικούς φορείς της χώρας, με έντονη καλλιτεχνική δραστηριότητα και πλούσιο κοινωνικό και εκπαιδευτικό έργο, από την ίδρυσή της, το 1959, έως και σήμερα.

Πολλές σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει την καλλιτεχνική της διεύθυνση, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλτά, Κάρολο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιλαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ και Γεώργιο Βράνο. Σημερινή διευθύντρια της Κ.Ο.Θ., η πρώτη γυναίκα στη σχετική θέση, είναι η αρχιμουσικός Ζωή Τσόκανου, ενώ το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε εκατόν δέκα μουσικούς.

Το ρεπερτόριο της ορχήστρας καλύπτει το σύνολο των μουσικών εξελίξεων, από τη μουσική μπαρόκ ως και τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα, ενώ το φάσμα των δραστηριοτήτων της περιλαμβάνει και ένα ευρύτερο πλαίσιο μουσικών ειδών, όπως παραστάσεις όπερας και μπαλέτου, συνοδεία βωβού κινηματογράφου και συναυλίες συμφωνικού ροκ.

Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται από την Κ.Ο.Θ. στον εκπαιδευτικό της χαρακτήρα, όπου αναπτύσσει ποικίλες δράσεις για παιδιά κάθε ηλικίας, ενώ υποδέχεται κάθε χρόνο μεγάλο αριθμό φοιτητών και μαθητών δωρεάν στις συναυλίες της.

Στο πλαίσιο του κοινωνικού της ρόλου η ορχήστρα πραγματοποιεί συχνά ανοιχτές συναυλίες για το κοινό και εκδηλώσεις για την ενίσχυση κοινωφελών ιδρυμάτων, ενώ επισκέπτεται συστηματικά νοσοκομεία, ιδρύματα, ορφανοτροφεία, φυλακές, κέντρα απεξάρτησης κτλ.

Η Κ.Ο.Θ. βοηθά ουσιαστικά τους νέους Έλληνες μουσικούς, μέσω διαγωνισμών για νέους καλλιτέχνες ή εργαστηρίων που πραγματοποιούνται σε μουσικά σχολεία, ενώ προωθεί συστηματικά τη σύγχρονη ελληνική μουσική δημιουργία με πολλές πρώτες εκτελέσεις έργων Ελλήνων συνθετών.

Η έντονη δισκογραφική της δραστηριότητα περιλαμβάνει ηχογραφήσεις με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η NAXOS, η BIS, η MINOS EMI και η FEELGOOD RECORDS, που έχουν βραβευθεί σε Ελλάδα και εξωτερικό και αποσπούν διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο.

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων καλλιτεχνών διεθνούς ακτινοβολίας, όπως L. Pavarotti, P. Domingo, J. Carreras, A. Khachaturian, S. Accardo, A. Ciccolini, J. Anderson, V. Ashkenazy, P. Badura-Skoda, N. Gutman, M. Rostropovich, M. Maisky, Y. Talmi, G. Shaham, M. Nyman, I. Gillan, Οδ. Δημητριάδης, Λ. Καβάκος, Δ. Σγούρος, Κ. Κατσαρής, Ε. Καραϊνδρου, Θ. Μικρούτσικος κ.ά.

Πέρα από τη συστηματική παρουσία της στη Θεσσαλονίκη, η Κ.Ο.Θ. επισκέπτεται συχνά πόλεις της Βόρειας Ελλάδας, ενώ έχει εμφανιστεί σε όλο σχεδόν τον ελλαδικό χώρο. Η διεθνής της παρουσία περιλαμβάνει εμφανίσεις της σε Βαλένθια, Πεκίνο, Πράγα, Φλωρεντία, Πιστόια, Βερολίνο, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν και Μόναχο.

www.tssso.gr

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες

Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσαμάογλου

Κορυφαίοι Α'

Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης

Tutti

Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Εύη Δελφινόπουλου
Άκης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάντας
Κωνσταντίνος Παυλάκος

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'

Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου

Κορυφαίοι Β'

Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ

Tutti

Μίμης Τοπτσίδης
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαλαμαζιζής
Ίγγα Συμονίδου
Αναστασία Μισουρή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'

Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β'

Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτση

Tutti

Φελίτσια Ποπικά
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'

Απόστολος Χανδράκης
Ντιμίτρι Γκουντίμοβ
Βασίλης Σαΐτης

Κορυφαίοι Β'

Λίλα Μανώλα

Tutti

Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφους
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α'

Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμελίδης

Tutti

Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'

Νικόλος Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

Tutti

Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α'

Δημήτρης Καλπαζίδης
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α'

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γρασιονίδης

Κορυφαίοι Β'

Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης

Tutti

Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'

Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας

Κορυφαίοι Β'

Μαρία Πουλιούδη
Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'

Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β'

Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζός

Tutti

Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α'

Γρηγόρης Νέτσakas

Κορυφαίοι Β'

Γιώργος Λασκαριδής

Tutti

Δημήτρης Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'

Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι Β'

Φώτης Δράκος
Γιώργος Κόκκορας

Tutti

Ευάγγελος Μπαλάτς

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β'

Πάυλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'

Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Tutti

Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α'

Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α'

Μαριλένα Λιακοπούλου

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Απόστολος Χανδράκης

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Δημοσθένης Φωτιάδης

MEDITERRANEAN PALACE
GRAND HOTEL PALACE

Επίσημοι Χορηγοί Φιλοξενίας ΚΟΘ

WE LOVE GENIUS MUSIC

Ludwig van Beethoven

THE LUXURY HOTELS

4 FREELANCE

Mediterranean Palace / 3, Salaminos & Karatassou str. 54626 Thessaloniki
Grand Hotel Palace / 305, Monastiriou str. 54628 Thessaloniki

www.theluxuryhotels.gr